

IN MEMORIAM

Lovro Matačić

Na izmaku prošle, upitan što želi u Novoj godini, Lovro Matačić je u novogodišnjem »Vjesniku« odgovorio: »Veoma želim dirigitirati i nastojati ću to i ostvariti.« Nažalost, želja mu se nije ispunila. Jer, na samom početku Evropske godine glazbe, velikom dirigentske palice preminuo je u Zagrebu, 4. siječnja 1985. u 86. godini života i 71. godini plodnog i svestranog rada (dirigent, skladatelj, pedagog, redatelj). Pokopan je 11. siječnja na Mirogoju, ispraćen Gallusovim *Ecce quomodo moritur justus* i Mozartovim *Ave verum corpus*, a sprovodnim obredom — prema vlastitoj želji — na latinskom jeziku.

O Lovri Matačiću izrečeno je toliko pohvala još za njegova života, kao i u trenucima oproštaja, ne samo u nas, nego i na mnogim stranama svijeta, pa bi bilo suvišno i na ovom mjestu nizati životopisne podatke, nabrajati priznanja i navoditi laskave ocjene o njegovoj djelatnosti, svestranosti kulturnih interesa, plemenitosti duha, jednostavnosti i iskrenoj srdačnosti u ophođenju s drugima, njegovom stvaralačkom pristupu partiturama velikih majstora: Monteverdija, Glucka, Mozarta, Beethovena, Brucknera, Wagnera, R. Straussa i tolikih drugih. Dovoljno je reći, da ga se smatralo jednim od najvećih dirigenata našega doba. To potvrđuju i brojna priznanja i počasti, koje su mu iskazivane i na Istoku i na Zapadu.

Lovro Matačić zaista bijaše veliki dirigent, koji je glazbu iskonski volio, temeljito poznao i nadahnuo tumačio, ne postavljajući nikad sebe iznad auktora i izvođača, ne razbacujući se suvišnim kretnjama, nastojeći uvijek proniknuti u bit nekog djela, otkriti sve njegove skrivene značajke i prikrivene osobitosti. Discipliniran i samokritičan u radu, znajući što hoće, i kako treba tumačiti i izvoditi neku skladbu, s lakoćom je uspijevaio svoje zamisli prenositi i na izvođače, pa su stoga izvedbe pod njegovim ravnanjem uvijek bile prave, velike, nezaboravne glazbene svečanosti.

U dirigentskom repertoaru Lovre Matačića istaknuto mjesto — uz simfonije i opere — zauzimalju duhovne skladbe, koje su u njemu imale autentičnog tumača, jer im nije prilazio samo

kao stručnjak, nego i kao čovjek duboko osobno proživljene vjere, pa je izvedbama takovih djela znao udahnuti jasno obilježje njihove duhovnosti.

Lovro Matačić

Iako je umro u bolesničkoj postelji u Zagrebu, Matačić je kao dirigent otišao od nas, zapravo prošlog srpnja u Dubrovniku, stojeći uspravno, za pultom, ravnajući Beethovenovom *Sedmom simfonijom*, nakon prethodno izvedene vlastite *Simfonije konfrontacija*. Bio je to uistinu dostojanstveni odlazak i oproštaj dirigenta i skladatelja, koji je hrvatskoj i svjetskoj glazbi dao svoj veliki i trajni doprinos.

Ivan BOŠKOVIC